

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ȚI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe an 36 fr., pe șase luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefrancoate nu se primesc. — Manuscrise nu se retrămit.

N° 122.

Duminică 2 (14) Iunie

1885.

Brașovū, 1 (13) Iunie 1885.

În ajunul întrunirii sinodului gr. or. în Sibiu, care se va ocupa de afacerea importantă a împărțirii ajutorului de stat la preoțime, credem a aduce un serviciu cauzei acesteia a bisericii, publicându în fruntea tōiei nōstre un articol, ce ne vine dela un fiu credincios și învăpăiat apărător al instituțiilor biserice gr. or. române. Sacrul foc, cu care pledeză dēnsul pentru susținerea neștirbită a vēdei și a drepturilor autonome ale bisericii ne face să sperăm mult că părerile lui vor afla resunet în inimile membrilor sinodali.

Dē Dumneșu ca sinodul de Marți să fie însuflețit de acel curagiu strămoșesc și de aceea iubire cătră nēmū și biserica sa, care a caracterisat pe strămoșii noștri în timpurile persecuțiilor calvinești!

Atunci suntem siguri, că sinodul va să pună capet odată pentru totdeuna umilitōrei afaceri a ajutorului de stat, care, cu adēncă măhnire sufletescă trebuie să-o spunem în fața lumii, a contribuit mai mult la demoralizarea clerului nostru și la vērirea spiritului de dihonă, de denunțare și ură în sīnul bisericii decât la ameliorarea stărei lui materiale și morale.

Eată articolul:

Ca mâne se va întruni în Sibiu sinodul arhidieceșan, pentru ca să ia o hotărēre în cestiunea ajutorului, care il dă statul pentru preoțimea ortodocșă română. Împrejurarea, că sinodul este pentru prima oară conchiămat în sesiune eștraordinară ne arată, că autoritățile administrative și esecutive ale bisericii au dat de greutate însemnate. Este foarte bine și constituțională că consistorul în Țiua necazului și în încurcătura, în care au ajuns prestigiul și adevăratele interese ale bisericii alērgă la concursul și ajutorul autorității supreme bisericești.

Și noi nu mai puțin ca și consistorul scim și recunoșcem, că sinodul arhidieceșan este autoritatea cea mai supremă, scim însă și aceea, că hotărērile lui trebuie să fie sfinte și fiecare membru al bisericii trebuie să le păzescă cu cea mai mare sfințenie, fie el arhiepiscop, consistor, protopop, preot, cleric sau miren.

Cum stăm cu autoritatea și cu sfințenia hotărērilor sinodului arhidieceșan în cestiunea ajutorului de stat sau cum l'au botezat preoții „mila împērătescă“?

În acēstă privința din nenorocire astăzi stăm foarte rău pentru că s'au găsit în clerul nostru gr. or. preoți, cari c'un cizmă ne mai pomenit până aci în biserica nōstră, au călcat în picioare hotărērile autorității celei mai înalte bisericești și au alergat peste voia bisericii și fără de binecuvēntarea capului bisericesc la ministrul instrucțiunii publice ungureșc cu jalba în proțap, pentru ca să capete din mila împērătescă câte ceva.

De unde vine acēstă apariție atât de ciudată și atât de caracteristică, încât nu-și mai află pārechia la nici o altă confesiune din țera nōstră?

Unii omeni sunt dispuși a aruncă pēcatul în spinarea constituționalismului democratic-liberal bisericesc. De ce nu se întēplă însă așa ceva la luterani, la calvini și unitari, cari au constituții totu atāt de liberale, ba încă cu mult mai liberale ca a nōstră?

Nu este nicidēcum constituționalismul cauza, ci acēstă tristă și amară apariție își are isvo-

rul în neajunsele create prin starea de tranșiune și de evoluție a organismului bisericești, și prin neprevederile și negligența neertată a celor ce au guvernat biserica în acēst timp.

Scim că confusiunea a bisericești ajunse atāt de mare încât erau mai mulți administratori protopresbiterali, decât adevărați protopresbiteri, cu tōte că regulamentele în privința întregirii protopopiatelor sunt foarte precise și lămurite.

Pēcatul pēcat nașce. Consistoriul arhidieceșan ca organ administrativ și esecutiv n'a păzit cu sfințenie regulamentele relative la regularea și organizarea parohiilor și a protopopiatelor, apoi cum să păzescă preoții hotărērele sinodului, când vin în conflict cu ele interesele lor personale materiale, cu atātă mai vērtoș, că sinodul din anul trecut a avut neprecauțiunea și pārinții protopresbiteri lăcomia de a pretinde, că pentru dēnșii să se pună o sumă din alte fonduri arhidieceșane pentru ceea ce vor pierde din mila împērătescă.

Acēstă măsură greșită a produs o revoluție în inimile parohilor celor mic și ētă că ne pomenim cu acea apariție tristă în analele bisericii române anatolice.

Cauza acestui rău care bātue astăzi arhidieceșana nōstră, sunt după a nōstră părere numai și numai administraturile cele multe și îndelungate, pentru că administratorii ca să nu se strice cu colegii lor au tolerat multe lucruri destrăbălate, n'au ținut în cōrdă și în disciplină strīnsă după cum facu alte confesiuni pre preoții din tractul lor, pre când cătră autoritățile mai înalte bisericești se arătă omenii cei mai supuși și mai servili, pentru ca să fie tolerați în funcțiunile lor cât mai mult timp. Eată de unde vine neascultarea acēstă înfricoșată.

Rău a făcut sinodul nostru arhidieceșan, că a tolerat atātă timp starea acēstă abnormală. Bōla actuală este foarte gravă și periculōsă și pentru vindecarea ei să cere o cură radicală. Aflase-va lēcul? Tare ne îndoim. Ce măsură și ce hotărēri vor lua din nou în privința milei nu putem ști, dēr totu creștinul așteptă, dorește și pretinde dela reprezentanții bisericii, ca să aibă înaintea ochilor lor numai pacea, liniștea, binele, prosperitatea și interesele generale ale bisericii și să aplice cu tōtă rigōrea canōnele bisericești în contra acelor fețe bisericești, cari într'atātă au fost împresurate de mamul, de 'și-au uitat într'un mod condamnabil de cele mai sacre datorii, ce le avē cătră maica și sfānta lor bisericești ca și cătră națiunea lor care îi hrānesce și încăldește la pieptul său, călcând în picioare cele mai solemne hotărēri ale reprezentanței bisericii luate în împrejurările cele mai grave.

Astfel de indiviți după canōnele pozitive ale bisericii rēsăritene numai au loc în biserica nōstră, pentru că scriptura Țice foarte clar că cel ce nu ascultă de bisericești să 'fi fie Ție ca un pāgān și vameș. Biserica întregă pretinde imperativ dela energia, înțelepciunea și dela puterea morală a sinodului, ca să declare conformu cuvintelor evanghelice de pāgāni și de vameși pe tōți acei preoți căți n'au ascultat de porunca bisericii.

Când cerem, ca biserica să-și pronunțe verdictul său asupra păcătoșilor dāmū numai esepresiune indignațiunii generale ce domnește în tōtă biserica română ardelēnă gr. orientală.

Cātū privește mila împērătescă sinodul, după a nōstră convingere, nu o pōte primi nicidēcum în condițiunile în cari o oferesce ministeriul, ci sinodul se trimiță din nou o deputație de bărbați energici la tronul Maiestății sale, unde dēcă va fi de lipsă să mērgă și de cece ori, când se tracteză de cele mai vitale interese ale bisericii.

SCRILE ȚILEI.

„Tagblatt“ din Pesta a primit o scrisōre din Măcāu, în care se biciuesce cum se cuvīne purtarea inspectorului de dare din comit. Cianad. Anume sunt 16 comune d'ale comitatului comune de coloniști erariale, așa că locuitorii sunt cu totul în mānile guvernului. Coloniștii dătesc statului ca despāgubire de pāmētū încă 1 milion de fiorini. Acēstă sumă inspectorul de dare vrea s'o încaseze cu o lovitură și a obținut chiar dela comisiunea administrativă, ca să esecute averea și bunul a 150 de coloniști, precum și recolta viitoare dela 4000 de coloniști, așa că acum sunt aduse la cerșitoria 16 comune. Dar mai frumos e, că acei coloniști, cari la ultimele alegeri au votat pentru candidații guvernului, s'au convertit, au rămas nesupērāți. Ca non sens e de amintit, că pāmēturile în contra cărora s'a ordonat esecutare nu sunt trecute asupra coloniștilor, ci în cărțile funduale figureză ca proprietate erarială. Pōte că acēstă împrejurare va mātui pe coloniști, de orecē statul nu se va esecuta pe sine însuși pentru datorii.

—0—

Duel între un oficer c. r. român și un oficer boem. — Ni se scrie din Alba-Iulia: Înainte cu 2 săptămāni s'au duelt doi ofițeri c. r. în fortărețā. De naționalitate unul e român și unul boem. Cest din urmă, de o natură cam provocătoare și îndatinat a'și arēta desprețul său față cu elementul român, făcēnd și încātva politică sēcă, a vātēmat cu nedreptul pe colegul său, care apoi nu întârȚia altă face să pricēpă ce însemneză sabia în māna Românului. D sublocotenent Fl . . . i-a făcut colegului său un semn de aducere aminte tocmai colea unde punem degetele Țicēnd „în numele tatălui,“ așa încāt contrarul său S. boemul ajunse de-alungul podelei. Norocul lui fuse că altă lovitură căpētată la grumăș a fost mai ușoră și l'a lāsāt a'și putea cere ertare pentru vātēmarea grosolană. Acum s'a dus la scaldel din Bosnia, unde pōte medita asupra temei, că cum are omul a se purta cu Românul.

—0—

Tērgul de primăvară ce s'a ținut în săptămāna acēstă în Brașov a fost mai slab decât un tērg de săptămānă. Cu greu ne vine a crede, că vēndētorii s'arū fi întors p'acasă fără pagubă. Tōtă lumea se vaetă de sārāciā.

—0—

Reuniunea invēțătorilor din Murēș-Turda a ținut la 5 Iunie adunare în Tērgul Mureșului, cu care ocaziune „Maghiarul“ Feuerstein Iozsef a ținut un discurs inflăcărāt pentru maghiarizare. Invēțătorul român (?) Komesz Gyorgy a ținut o disertație, cum se se invēțe mai bine și mai ușor limba maghiară în școlele populare române.

—0—

Bancă română pe acțiuni cu un Capital de 100,000 fl. este proiectată în Zēnesc. Comitatu fundator se compune din d-nii Traian Mețian protop., Nic. Garoiu adv., Aldmir Badiu notar cerc., Vartol. Bude director școl., T. Vulsan comersant, Iarca Șona proprietar, Ioan SțrēvȚoiu invēțător, I. S. Comșa comersant, Andrei Șenchia proprietar.

—0—

„Przeglond“ află din Petersburg: „Odesskij Wjestnik“ anunță, că sublocotenentul George Skrynovics dela reg. austro-ungar 62 de inf. (nāsc. în Cattaro) și doi husari ardeleni anume Georg Murgo și Nabo Nanzen s'au predat sentinei ruse dela granițā. Ca motiv al desertării dau ei rēua tractare (?) din partea autorităților militare austriace, fiindcă sunt slav și de relig. gr. or. Ei s'au declarat gata a intra în armata rusescă și deocamdată au fost internați în Hotin, unde autoritățile i-au întâmpinat cu mare prevenire.

—0—

Oficiōsa „Polizei-Coresp.“ din Viena face cunoscut, că din Pesta s'au trimis cassei datoriei statului note de stat de câte 1 fl. false, care s'au pus în circulație.

—0—

Recolta rapiței în România va fi anul acesta, din in-

formațiunile ca are „Voința Națională“, din cele mai satisfăcătoare; în județul Teleormanu sunt aproape patru-șeci de mii de pogone de rapiță. Producțiunea totală se socotesc a fi de cel puțin 18.000.000 lei. Prețul oferit de casele Dreyfus și Rotschild e de 110 lei de chilă.

—0—

D. președinte al Societății tinerilor comercianți români de aci ne face cunoscut, că legatul răposatului comerciant Dimitrie D. Lupan testat acestei societăți e de 100 fl., precum s'a și predat, ér nu de 50 fl. cum din eróre ni se comunicase.

—0—

In Basarabia sudică și în districtele învecinate ale regatului României s'a ivit în zilele din urmă un nou soi de insectă în mulțime mare, care, după cum se scrie din Cernăuți, nu e cunoscută până acum și nimicesce vița mai rău decât filoxera. Guvernul rusu a trimis o comisiune științifică spre a studia această nouă pacoste.

—0—

„Curierul balasanu“ a aflatu dela d. Jacobu Livescu, că mulțumită nouelor descoperiri arheologice ce se facu de către o societate din care face parte și d-sa, istoria țerei se va schimba cu multu din problematica și mythica stare în care se află, și ca specimenu dă: origina cuvântului Moldavia, derivându dela cuvântul getu Dava, cetate, locu fortificat, și Mole, partea de jos, în antiteza cuvântului Τροπα Davia, adică partea de sus a Davei. Asemenea și marca Moldovei, capul de zimbru, este marca Getiloru, dela care a rămasu Moldovei.

Uneltiri de maghiarisare.

De lângă Pratul lui Traianu, 9 Iunie 1885.

Domnule Redactor! Amu cetit în prețitul diaru „Gazeta Transilvaniei“ o profetia despre perirea lunei: căzuta sântului restignesc pre Cristosu, Marcu ilu înviază și celelalte.... unde în fine diceți, că nu se referesc și la noi, măcaru că în anul 1886 Pascile, adică sârbătorile schimbătoare după ambe calendarele Julianu și Gregorianu voru fi deodată, ce nici bêtrenii n'au pomenit, ca în doi ani după olaltă se fie; deosebirea e numai aceea, că Vinerea Pasciloru n'ostre nu va cădea la Sân-Georgiulu nostru, ci la celu Gregorianu, pre care ei l'au mutat din 23 pre 24 Aprilie, éra d'iaa domnului noi nu o avem, în — asta pôte ați avea dreptate, că nu se referesc la noi, — dar eu mă tem că se apropiă, și încă cu pași iuți perirea lunei pentru noi toți cei din Ungaria binecuvântată de tôte neajunsele, și decă voi enară cele ce se întâmplă pe la noi, — despre care vedu că nime nu se interesă, ca să vi le facă cunoscute, — credu că nu mă veți da de minciună.

Isus Cristosu a preșis, că în urmă va fi o turmă și unu păstoru și apoi va fi perirea lunei. La noi încă se lucră cu grosulu pentru acelu scopu. Societatea de maghiarisare din Clușiu își întinde „binefacerele“ sale și către noi, ba a și înferat cățiva. Faime sbôra din satu în satu, din stradă în stradă, din casă în casă și nu lasă pe bietulu țeranu nemaghiaru să-și vedă de lucru pentru asigurarea subsistenței sale și a familiei, ci-lu îmbată cu promisiuni numai să se maghiarizeze.

„Preste 40 mii florini a adunatu societatea noastră de maghiarisare din Clușiu — dicitu ei — și ađi mâne va

dispune de sute de mii — bani destui... Unu nemaghiaru dela 24 ani până la 30 ani decă se maghiarizează li dămu 60 fl. pe anu; dela 30—40 ani dămu 100 fl., dela 40—50 ani dămu 150 fl. (de mai bêtreni n'au lipsă.)

In comuna vecină Sân-Mihaiulu Aureșului 3 séu 4 trași-impinși s'au și maghiarisatu, câte 50 cr. de timbru s'a și solvit pentru ei, așteptă numai să le vină pensiunea... ha! ha! ha! ha!.. Preste 3 săptămâni au trecut de când așteptă, de bună sémă s'a frântu o rotă dela carulu cu care se aduceau banii, pentru aceea nu mai sosescu. — Amăgiri.

Écă cu de acestea ađi mâne va fi o turmă și unu păstoru, perirea lunei e dară la usă. Eu credu în profetia aceea — numai de nu s'ar întâmpla almintrelea perirea lunei!...

Mi-a venit a ride de unu bietu germanu cu numele Neubauer, căruia i-au maghiarisatu numele cu 50 cr., în Ujföldös, l'am întrebatu: pentru ce ți-ai maghiarisatu numele? Mi-a răspuns: „ich azér nicht maghiyar csak penz adja, hachdem láttyam,“ adică pe românesce: „eu pentru aceea nu-su maghiaru, numai să-mi dea banu, apoi voi vedea eu.“ Românulu Crișanu Ioanașu din Sân-Mihaiu nu numai numele, ci și religiunea neunită și-a schimbat-o. La începutu amu cugetatu că s'au prostitu Ungurii promitându celoru mai tineri mai puțin și celoru mai bêtreni mai multu, dară ei au făcutu din calculu, căci pre cei tineri mai ușoru îi înșelă, cei bêtreni sunt mai încăpăținați, afară de aceea, cei tineri mai mulți ani au să tragă pensiunea, de cei bêtreni mai curându scapă.

Mă temeamu, că bietii țerani nemaghiari mai alesu români pentru nenumăratele greutăți ce'i apasă pe rând voru deveni la sapă de lemn, dar pensiunile promise mi au „stîrnită sperarea“, că dora Provedinta divină îi va îngriji . . . numai de nu s'ar afla până atunci vre unu defraudatoru, precum li-e cam obiceiulu, ca să le sleiască miile, cum au făcutu cu miile Ceangăiloru, — atunci apoi nu sciu ce va mai fi . . . Destulu că noi Români totu nu putem peri până avem brațe tari, vêngioșe și sănătoșe, că noi nu fugim de lucru. Și apoi precum dice și poetulu: De n'a peritu Românulu când nu vedea lumina ș. a., acum a trecut baba cu colaci. — Săși pună pofta în cuiu! Cu câte unu trasu-impinsu numai ne curăță națiunea de gangrena corupțiunii.

Totuși trebuie să veghiamu și să ne încordamu puterile, ca să nu se împlinescă chiaru cu noi profetia, să nu ne desbinamu frații de unu sânge de către mama dulce vindându-ne noi pe noi însine. Să ne aducemu aminte de Ceangăii loru ce au pățitu, câtu de amaru au fostu amăgiți. Cu câtu suntem noi Români mai buni înainte loru ca aceia — carne din carnea loru, sânge din sângele loru? . . .

Le voi urmări pașii și vă voi incunoscintița.

X.

Adunarea reprezentanței județului Brașov.

Brașov, 12 Iunie.

In adunarea generală dela 9 l. c. s'a discutat între altele, precum le este cunoscut cetitoriloru „Gazetei“ și asupra apelului „Kultur-egyletulu“ din Clușiu. Voi să vă dau o mică schiță despre decursulu acestei discusini.

Protonotarul a datu mai întâiu cetire hotărîri următoare a comisiunei permanente :

„După ce jurisdicțiunea comitatului Brașov în timpul de față nu este convinsă despre aceea, că reuniunea dela Timișoră pentru lățirea limbei maghiare, precum și reuniunea din Ungaria de sus și cea ardelenă din Clușiu pentru cultura maghiară se va osteni numai pentru cultura maghiară și nu va trece în domeniulu culturii străine și că astfel va lucră numai pentru nobilitatea limbei maghiare și pentru lățirea ei pe cale pacinică, abținându-se totodată în modu leal de a atacă celelalte naționalități ale țerei și ferindu-se de orice procedere care să aibă de scopu a-le înstrăina de propria lor naționalitate: comisiunea municipală a comitatului Brașov, care este gata în totu timpul de a sprijini nișuințele în adevăr umane și culturale, fără vr'unu scopu lateral, ale orî și cărei naționalități cu sfatul și cu fapta în modu spiritualu și materialu, să vede constrinsă, deși cu durere de a refusa din considerațiunile de mai sus sprijinirea celoru trei reuniuni de cultură susu numite.“

Acastă propunere a fostu primită cu strigări de „Hoch“ și „să trăiescă.“ Unguriloru nu le-a plăcutu însă, deși era așa de moderată, cum nu se putu mai mult. De aceea s'a redicatu inspectorulu reg ung. de școle Koos Ferencz în contra ei. Elu dise, că Clușienii nu voru să maghiarizeze, ei voru să lățescă „scrieri patriotice“ în limba germană și română, ei nu voescu să provôce turburări, ei să lățescă cultura maghiară. Cere ca deorece între 80 de mii locuitori ai comitatului 30 de mii (?) sunt Ungurii, adunarea să declare, că salută cu încredere „Kulturgyletulu“ ardelenescu și municipiulu se înscrie între membrii fondatori ai reuniunei.

D. Koos a fostu aplaudatu numai de membrii unguri. După densusu s'a ridicatu avocatulu Schnell și a arătat în limba germană, că frasele inspectorulu de școle nu corăspund cu faptele reale. Să așteptamu, să vedemu activitatea acestei reuniuni și decă va fi așa, cum promiteți acum, mai avem vreme a luă și alte concluse. (Aprobări) Noi, domnilor, n'avemu lipsă de scrieri patriotice, și nici Români n'au lipsă de ele (Hoch și Să trăiască,) nu ne vedemu nicidecum nevoșitați a luă învântu despre patriotismu și tocmai dela Maghiari nu le primim, căci suntem destulu de buni patrioți noi însine, (Vine aprobări.) Kulturgyletulu să rămân pe lângă limba maghiară și să nu mai scotă scrieri în altă limbă. Recomandă propunerea comisiunei. (Bravo)

(Va urmă.)

Adunarea generală a comitatului Huniadoră

(Ședința din 8 Iunie)

Deva 10 Iunie 1885.

Stimate d-le Redactor! Vi s'a comunicatu, că adunarea generală ordinară a reprezentanței municipiului Huniadoră, se va ține aici la 8 Iunie a. c. și zilele următoare și că atunci se voru delibera mai multe obiecte de interesu publicu, și altele de însemnătate specială comitatensă. Cu permisiunea d-vôstră 'mi iau voia a vă face unu scurtu raportu despre delibărările mai esențiale și a vă espune și opiniunile ce au rezultat.

Din capulu locului am să însemn că în ziua primă pe când se credea că se voru termina alegerile din prospectu, membrii congregațiunei s'au prezentatu în număr mai considerabilu, cam 150—200, altă și însă abia

FOILETONU.

Societatea arheologică-istorică din Deva.

In 10 Iulie s. n și-a ținutu adunarea sa generală societatea maghiară cu titulu susu numit. Au luat parte la ea mai mulți oșpeți din Budapesta.

Adunarea a deschis-o eruditulu conte Géza Kun, prin o cuvântare potrivită, în care se urcă până la învătății vremurilor vechi, susținându, că dintre tôte spiritele mari Aristotele și Platon au revărsatu mai multă lumină în întunereculu seculilor. Trecându apoi la istoriografi, dice că istoricii vechimei n'au fostu totdeauna imparțiali; că diferite popore mari erau lipsite de înăscutul simțu alu dreptății, parte pentru că erau pre mândre de sine, parte din egoismu orî pismă asupra altor popore . . . séu că nu se pricepeau la meșesugulu de-a scrie „istoria“. Sîmatulu conte află cu însuflețire însă, că națiunea maghiară a înrunit și întrunesc încă tôte acele virtuți frumoșe, ce se chiamă: dreptate, imparțialitate. Mai nainte cu seculi ea a avut istorici cari au sondatu numai după fapte adevărate, ér nu chimere și'i are încă și acuma! . . .

După aceea urmă raportulu secretarului despre activitatea societății în decursulu anului; câte critice s'au ținutu asupra istoriei dlui Odobescu, Xenopolu etc. Apoi d. Hampel profesorulu dela universitatea din Pesta începă a vorbi cam în următorulu înțelesu:

„Știința a luat în tôte ramurile avântu salutaru.

Astăđi și timpul preistoricu ne stă ca o carte deschisă înainte, ce trebuie numai să o cetim. Istoria nemuritoru vechi, precum și a celor mai noue ne este bine cunoscută; numai o epocă stă încă învăluită în dăsa negură și anume e oca ce urmăză în Dacia după Aurelian împăratulu. Acestu domnitoru, după ce a scosu pe toți ostașii și civii din țără pentru a'i duce în Moesia, a lăsat ținutul acesta pradă barbariloru ne mai putându biru cu dășii; și dacă o dice Vopsicu acesta, trebuie că a fostu așa, când însuși, ca Romanu, recunosc țaria barbariloru!..“

Accea nu o amintesc însă d. Hampel, că tocmai caracterului și cualității de lingșitoru și oșpe de masă alu lui Iunio Tiberian (ruda lui Aurelian) ce era Vopsicu, nu ar trebui omulu să'i dea deplinu credementu, fiindcă elu dicea ôrecum spre lauda lui Aurelian*, că a scosu și pe țerani din Dacia, ca să nu dăcă lumea că i-a lăsat vrășmașiloru.

Totu d. Hampel dice, că cu mare precauțiune se să creadă istoriciloru clasici; — pe semne numai Vopisc face excepția înainte d-sale!..

D. profesorulu dete esplicațiune cătorva obiecte săpate în Șimleulu Selagiului și în St. Nicolau de lângă Sigidin.

Cele din Șimleu sunt jevaure, cari după părerea d-sale demustră deja urmele gustului orientalu, séu mai bine dășu contopirea artei apusene cu-acea barbară.

*) Istor. Petru Maior.

Căci după opiniunea d-lui profesorulu, acele glôte, respective Avari, Huni etc. posedau deja unu gustu dezvoltat . . . o artă și cultură proprie, care nu era așa primitivă pe cum își inchiuiescu unii. D. Hampel rógă decă pe scrutătoru, a nu mai profesa cuvântulu „barbari“... căci Huni nu erau barbari în înțelesulu de atunci alu cuvântului; fiindcă, dice, totu ce nu era elenicu orî romanu, se numea atunci „barbaru“, măcar de ar fi fostu câtu de mare orî civilizat unu popor.

Étă decă unu nou metod, o nouă logică de a afla pe Huni de poporulu cultu ca pe celu egipteanu orî grecu!..

D-sa arătă apoi nișce vase, pocale și farfurii de aur, ce sunt forte frumoșe, dar de unu stilu amalgamizat. D-lu profesorulu vede în aceste obiecte o parte din tesaurulu vreunui domnitoru d. e. alu lui Atilla. Intr'adevăr, vasele sunt magnifice, dar cui au aparținutu odinoră, numai ele singure aru sci spune, decumva li s'ar dăru de dei p'unu momentu graiu ca columnei mnemonice. D-lu Hampel susține aserțiunea sa pe basa relatărilor lui Priscus, carele petrecându la curtea flagelului lui Dău, pomeneșce de pocalele de aur și pompa orientală ce veduse acolo; deduce și de pe o farfuriă cu inscripția „Bouila“ séu „Bovila“. Numele regelui Hunilor a fostu Etel. Goții l'au numit Atilla; Bovila pôte că să fie decă, după părerea d-lui Hampel, Atilla — supergotizat!.. Etimologia face aci săritura calului în ghicitura de șach... și imi pare că totu sare și totu nu nimeresc bine a ghici..

au putut fi mai mulți decât 50—60 de membri, cu deosebire oficiali și din cei ce aveau una sau altă cauză ce li interesă mai de aproape. Dintre membrii români s'au înfățișat mai cu seamă din părțile Zarandului, sperându-se a pute alege un pretor român la Baia de Crișu. Alți și însuși și reprezentanții români s'au depărtat mahnit, încât abia cred, că vomă mai avea voie mare a alerga în gremiu și pe viitor, numai pentru a fi martori la atâtea amarăciuni, câte i-au atins și cu această ocaziune.

Nu mă voi ocupa cu enumerarea deciziilor luate, că se știe deja, că mai toate obiectele dela ordinea țării se primesc după cum doresc cei ce administrează așadar această nefericită municipalitate. Poți face cele mai juste obiective și te poți provoca la câte legi și ordinațiuni îți place, — poți citi deciziunile anterioare și poți aduce câte dovezi în lume, rezultatul va fi totuși acela. Astfel nu putem decât să ne mirăm, că totuși mai sunt reprezentanți, cari facu spese și vinu să asiste acolo, unde nu pot isbati cu nimic și nu pot scote la cale nimic.

Voiu aminti deci numai, că obiectele puse la ordinea țării (58 la număr) s'au deliberat în mare parte așa dîcîndu numai excepționalmente discutate și mai toate așa după cum a decis de mai înainte comisiunea permanentă.

După primirea raportului anual câtu se poate de sec și superficial al vice-comitelui, s'a trecut la alegere. Trebuie să mai amintesc, că vice comitele, în raportul său despre membrii decedați, a încercat laude greșite pe unele persoane neînsemnate, pe când de decedații români, cum a fost și George Secula, a vorbit numai ca în trecu și abia li-au amintit numele. Această încă se explică ușor. Alegerile mai toate s'au făcut cu aclamațiune.

Reprezentanții români, bazați pe deoparte pe asigurările diplomatice ale comitelui suprem, de altă parte crezîndu, că cele mai însemnate posturi deja sunt ocupate mai cu seamă de Maghiari, stăruiau a alege un pretor român la Baia-de-Crișu, cu atât mai virtos, cu câtu nici Maghiarii nu se arătau pe față străini, a lăsa acel post pentru un Român. Ei, dar ce se rezi, comisiunea candidator a candidat la acel post 3 Români, — ca să se împartă voturile cu atât mai sigur — și un tînăr maghiar, ca acela apoi să potă revși mai mult ca sigur. La alte posturi s'au candidat numai Maghiari.

Astfel s'au ales cu aclamațiune: ca asessor orfanal Ladislau Nagy de Deva, fostu notarul la sedria orfanală, — apoi ca sub-pretor, adjunctu pretorialu în cercul Devei, Carol Buda, — la Petroșeni și la Gioagiu doi medici — jidani, și ca vice-notaru comitatensu Erzo Kenderesi.

La alegerea de pretor (solgăbiru) în Baia-de-Crișu s'a cerut votare nominală. Candidați au fost: Alexandru Herbai, fostu subpretor la Baia-de-Crișu și de un timp pretor substitut totu acolo, — un vechiu oficial comitatensu, descendente dintr-o familie grănicăscă dela Dobra, — apoi Iosif Orbonașu subpretor la Gioagiu, George Nandra supretor la Iliu Mureșană, și trei români și Ladislau Markosi, maghiar, primarul orașului Deva, un om tînăr, care numai eră alaltăieri schimbatu rolul de candidat de avocat cu administrația. D-nii Orbonașu și Nandra au repășit. Rezultatul alegerii — se înțelege, — nu a putut fi

Președintele tribunalului dl. Solyom Fekete dă citire despre o vechiă colonie maghiară de lângă Huniada, dîcîndu că Hăsdadul românesc de acum era Hăsdadul pur maghiar (?) de odată și unde încet-încet Maghiarii se valachisară. Provocă dera societatea de a trece pași spre a întorci p'acei rățaciți și a-i învăța erășii și iubi și păstra naționalitatea maghiară.

Regretele erau vizibile, din cauză că domnișora Maria n'a cetit nimic fiind bolnavă.

Noi Români suntem acei omeni, cam idealști, care spre binele ori răul nostru, cari dorim ferirea tuturor popoarelor, nu pismuim progresul nimic — dar nu ne lăsăm nici noi a fi jigniți în al nostru. Fără de nici o rancore amu privi deci și prosperitatea societății de istorie și arheologie, numai să vedem că nu nisesc totu cătră acea țintă a desromanisării noastre; bucuroși amu fi, când s'ar dovedi adevărul că uneloru acelui nobil domn, carele sciū ași câștiga gloria Românilor de peste Carpați, a contelui Kun, și a cărui frumoasă credință este că: Maghiarul este simțu înăscut de dreptate.

Amu dori să fie așa, dar să ni se probeze, nu numai prin graiu, ci și prin fapte!..

Lucreția C. Olariu.

altul, decâtu că a reușit L. Markosi. În locul lui L. Nagy, la sedria orfanală, mai cu seamă la stăruința comitelui (se vede că i-a fost și lui grăta de echitate Maghiarilor), s'a ales Alexandru Herbai, er în locul lui, de adjunctu pretorialu s'a ales practicantul F. Lazar.

Astfelu aș și la Bradu și la Baia de Crișu sunt aleși totu numai și numai Maghiari și încă totu omeni tineri, atătu de pretori câtu și adjuncti seu subpretori Sermanu popor din fostul Zarand, administrat odinioară de A. Francu, I. Pipoșiu, G. Secula, I. Hodoșiu, S. Borlea și alți bărbați, la ce hulă a mai ajuns!

Incantați de rezultatul alegerii pretorelui din Baia de Crișu, Maghiarii nu s'au mai interesat mult de cele ce au urmat, și acestei împrejurări se poate mulțumi că, fără de a crede, Vasile Demianu, protopopu în Bradu, isbuti a fi ales cu majoritate neînsemnată de membru în comisiunea permanentă. Trecîndu peste alegeri reprezentanții cea mai mare parte s'au depărtat unii de bucurie, alții mahnit de cele ce au esperiat.

(Va urm.)

CORRESPONDENȚA NOSTRĂ DIN COMITATE.

Din comitatul Albei inferioare, 13 Iunie 1885.

(Oi rătăcite și călbăzose).

În săptămăna acăsta s'a constituit pe teritoriul comitatului Albei inferioare societatea maghiarisătoare, care a fost numită „Kultur-egylet,” ca să nu o cunoșcem și să nu vedem pericolul, la care doresc a ne cumpeni.

Cumcă aceste societăți sunt nu numai sprijinite d'ér chiar provocate de către organele guvernului ne vedesce chiar la noi acea împrejurare, că comitele nostru nou denumit la instalarea sa a aflat de lipsă în prima linie a se face membru la acea societate și acestu faptu al lui a datu cel mai mare impulsu, ca toți Ungurii cu micu cu mare să fi inbulziți pe calea desastroasă a „Kultur-egylet-ului.” Pentru locuitorii nemaghiari din acestu comitat este acăsta un semn rău și provocător de a ne îngriji de soarta noastră, și nu ni-amu fi așteptat ca chiar în ziua instalării sale în scaun să vedem un spectaculu de acăsta natură.

Nu numai Unguri, ci totu felul de lipitori s'au aflat, cari s'au înscris ca membri, și spre cea mai mare compromitere a lor aflăm că și 3 Români cu numele lor, er unul al 4-lea cu nume travestit de Czegledi János. Cei trei cu nume românesc sunt Ludovic Andreiu notar cercual în Totoiu, Nechifor Hațeganu notar cercual în Berghin. Samu Molnar subpretor în Vințulu de jos și János Czegledi — mi se pare a fi un măcelar din A. Iulia. (Vezi Nr. 36 din anul 1881 al „Observatorului.”)

Dintre aceștia S. M. cu orecare sfielă a subscris și aducîndu-și aminte de prescurile mănecate în pruncia sa — a fugit dela locul unde fu dus în ispită. — Ceilalți trei însă cu-o față aproape obraznică s'au imbat la subscriere. Se știe că cei doi notari sunt cam pécătoși, și spre a ajunge să fi părtiniți față cu poporul împilat numai așa socotesc a se pute susține în postul lor, d'ér să aducă aminte că ei sunt creștini și în sus și în jos — deci puțin le poate ajuta, fapte ca aceste, și pruncilor proprii ai lor le va fi rușine când voru auzi ce au făcutu părinții lor conduși de orbă sufletescă.

Pe d. Czegledi nu-lu pricepem însă, căci a tăia boi nu poate să fi condiționat dela aceea, ca el să fi membru la „Kulturgylet.” Decumva greșim, apoi cerem dela D-sa dechiarare. Videant consuies!

Todor.

Briganții în Macedonia.

Scrisori din Macedonia spun, că orașulu Castorea este asediat de o bandă de trei sute de briganzi bine armați, cari au făcutu cunoscută intențiunea lor de a pătrunde în orașu cu forța, pentru a duce în captivitate pe metropolitulu grec și pe notabili orașului. Autoritatea locală nedispunînd de o forță suficientă pentru a respinge o asemenea agresiune, a procedat în grabă la organizarea unei garde civice compuse din locuitorii mulsulmani și creștini.

Tote căile cari conduc la Castorea sunt activu supravegiate de acăsta miliție improvizată, precum și plecarea și sosirea bărcilor cari facu serviciulu lacului Castorea, până ce trupele cari au fost cerute dela cartierulu generalu al provinciei voru sosi. Se pare — dîce unu correspondentu al „Independenței belgice” — că acești pretinși briganzi pătrund în Macedonia dejucîndu supraveghierea autorităților militare și că ei se împrăștia prin sate, unde facu propagandă revoluționară, deghizîndu-se în neguțatori ambulanti seu în meseriași. Toți își au hărțile

în regulă, și odată ce au reușit a trece peste fruntarii, seu pe ascunsu, seu întrebunțîndu armele, ei reușesc a se sustrage. Când li se întemplantă să fie descoperiți, ei ceru, ca Bulgari, protecțiunea agenților consulari ai Rusiei și reiau liniștitu calea spre Rumelia orientală, pentru ași reîncepe incursiunile la prima ocaziune.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu „Gaz. Trans.”)

Londra. 13 Iunie. — Regina se așteptă pe ziua de 16 Iunie din Windsor. Gladstone a declarat în camera comunelor, că regina a primit demisiunea ministerului, încredințîndu lui Salisbury formarea noului cabinet. — Musulmanu indianu, împreunat cu esposițiunea de invențiun, a ars. Edificiulu esposițiunii a fostu cătăva vreme amenințat, totuși s'a putut împedeca întinderea focului.

DIVERSE.

Modelu de cultură, cum se propagă de Maghiari pentru indulcirea conlocuitorilor din țară, ne presentă în nr. 908 din a. c. dela 7 Iunie țiarulu umoristicu „Borsszem Jankó” în care se potu ceti următoarele:

A piski nepiskola. Ki megunta Olahsagat, és magyarosodni kíván, — az csak jöjen iskolánkban, el-látya öt Paulé Ivan.*)

Magyar voltam	De már nem kell
Olah lettem	az Opincsa
Magyarságom	Szebb és jobb a piros csizma
elfelejdtém	Vessük le hat az opincsat,
	Huzzunk piros magyar csizmat.**)

Dispărut. — „Democratulu” din Ploesti scrie următoarele: Un băiatu anume Ghiță, în etate de 13-14 ani, fiul lui Niță Ion Zugravu din comuna Măneciu-Pământeni, plaiulu Teleajen, încărdoșindu-se cu unu altu băiatu din acea comună anume: George, fiul vitregu al lui Ioniță Bondoc, care se afla în serviciulu lui Ivanu Cojocar din Ploesti, strada Tâmplari, plăcă din comună la 1 Aprilie fără știrea părinților și intră și el în serviciulu aceluiași patron. Iar la 1 Mai tatălu băiatulu Ghiță, informându-se unde se găsește fiul său, vine la Ploesti și aci află dela Ivanu Cojocar, că copilulu a dispărut, unde nu se știe, încă d'a doua zi de s-tulu Gheorghe, presintându-i hainele ce a avut. Tote căutările făcute pentru aflarea băiatulu n'au datu nici un rezultat, așa că părintele a fostu silit să reclame parchetulu și afacerea va fi adusă înaintea justiției; și ceea ce agraveză mai multu cestiunea disparițiunii, este: că el n'ar fi putut să plece în lume — fără a ști unde — lăsându-și toate hainele până și cămașa, pălăria și ghețele.

O catastrofă. — O mare nenorocire s'a întemplantu pe drumulu de feru Kosloff-Voronesch-Rostoff pe Don în Rusia. Trenulu a deraiat aproape de Kisitensica; 10 călători au fostu uciși, 70 răniți, fochistulu, ciuntitu într-unu modu oribilu, a murit după câteva ore de suferință. Unei femei tinere i a crepatu pantecele de sus până jos, astfel că i atârnav intestinele și după puțin a murit. Indată după deraiare o bandă de indivizi rău îmbrăcați au datu năvală prin vagone și au pusu mână pe valise și geamantane. Călătorii rămași teaferi, cuprinși de spaimă n'au îndrăsnit să opue nici o rezistență. La ancheta ce s'a făcutu s'a găsit unu drăgu de feru aruncat de acei briganzi.

Răspunsu la locu. — Unu pretu spunea enoriașilor săi într-o Duminecă, că mintea e frêul care reține pasiunile. Seara însă, cuviosulu părinte se imbată așa de grozav, încâtu d'abia putu fi dusu pe mână acasă.

— Apoi bine, părinte, îi dîse cine-va a doua zi, când se desbătase, unde îi pusesesi frêul seară?

— Ilu scosesem, tată, ca să potu bea!

*) Pe romănesce: Școala poporală dela Simeria (Piski): Căruia i s'a urit de-a mai fi valah și doresce a se maghiarisa, acela să vină numai în școala noastră, va îngriji de elu Paule Ivan (șeful stațiunii dela Simeria, care avîndu stare jertfescă multu pentru școala maghiară de acolo).

**) Pe romănesce: Amu fostu Unguru, amu devenit Român, Unguria mi-am uitat-o. — D'ér acum nu-mi trebuie opinca, mai frumoasă și mai bună e cisma roșă, să lepădamu d'ér opinca să încălțam cisma roșă maghiară!

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabil: Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul la bursa de Viena

din 12 Iunie st. n. 1885.

Table with 2 columns: Item description (e.g., Rentă de aur, Bonuri croato-slavone) and Price/Value.

Bursa de București.

Cota oficială dela 30 Maiu st. v. 1885.

Table with 2 columns: Item description (e.g., Renta română, Banca națională) and Price/Value.

Cursul pieței Brașov

din 13 Iunie st. v. 1885.

Table with 2 columns: Item description (e.g., Bancnote românești, Argint românesc) and Price/Value.

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei“ se pot cumpăra în tutungeria lui I. Gross.

Advertisement for Kovásznai & Keresztesy, featuring 'Toaletes' and 'și de casă' items. Includes text: 'Comandă din provincie se execută punctual', 'Pentru sezonul de primăvară', 'de promenade, de mirese și de casă'.

Advertisement for a revolver: 'Revolveru (Ecritoir) cu 1 fl.'. Text: 'Ceva ne mai pomenitu până acuma în istoria anunțurilor, oferu eu pentru întâia dată on. publicu. Eu dau adecă unu revolveru în mărirea naturală pentru 9 patrone mm. cu patu, țevă și casa neagră pentru 6 patrone, poleitu finu și nichelatū, numai cu 1 fl.'.

Advertisement for a house: 'Locuință (cuartir) în strada teatrului Nr. 313, constându din 2 odăi cătră stradă, alte 2 odăi cătră curte, bucătaria cu o cămară alături, podu, pivniță, șopronu pentru lemne este de închiriatu dela Sf. Mihaiu încolo. Informațiuni la proprietarul casei Nicolae T. Ciurcu'.

Mersul trenurilor

pe linia Predeal-Budapesta și pe linia Teiuș-Arad-Budapesta a călei ferate orientale de stat reg. ung.

Large railway schedule table with multiple columns for routes: Predeal-Budapesta, Budapesta-Predeal, Teiuș-Arad-Budapesta, Budapesta-Arad-Teiuș, Arad-Timișoara, Timișoara-Arad, Simeria (Piski) Petroșeni, and Petroșeni-Simeria (Piski). Columns include station names and train times.